

Έργα του συγγραφέα που εκδόθηκαν
στη σειρά BELL Best Seller:

Κρυφτό με τον Δολοφόνο
Ο Γελωτοποιός (με τον Άντριου Γκρος)
Μήνας του Μέλιτος (με τον Χάουαρντ Ρόουαν)
Ο Ναυαγοςώστης (με τον Άντριου Γκρος)
Αγώνες Θανάτου (με τον Μαρκ Σάλιβαν)

Άλεξ Κρος

Και Ήρθε μια Αράχνη
Φύλα τα Κορίτσια
Τζακ και Τζιλ
Η Γάτα και το Ποντίκι
Ο Τέταρτος Ιππέας
Το Μεγάλο Κόλπο
Οι Δολοφόνοι της Νύχτας
Τέσσερις Τυφλοί Ποντικοί
Στη Φωλιά του Λύκου
Οι Γέφυρες του Λονδίνου
Φόνοι στο Μπέμπερλι Χιλς
Κρος
Διπλή Απειλή
Το Κυνήγι του Τίγρη
Εγώ, ο Άλεξ Κρος
Τελικός Στόχος
Θανάσιμη Απειλή
Τρέξε, Άλεξ Κρος

Γυναικεία Λέσχη Φόνων

Το 1ο Έγκλημα
Η 2η Ευκαιρία (με τον Άντριου Γκρος)
Το 3ο Χτύπημα (με τον Άντριου Γκρος)
4η Ιουλίου (με τη Μαξίν Παέτρο)
Ο 5ος Ιππέας (με τη Μαξίν Παέτρο)
Ο 6ος Στόχος (με τη Μαξίν Παέτρο)
7ος Ουρανός (με τη Μαξίν Παέτρο)
Η 8η Ομολογία (με τη Μαξίν Παέτρο)
Η 9η Κρίση (με τη Μαξίν Παέτρο)
Η 10η Επέτειος (με τη Μαξίν Παέτρο)

JAMES PATTERSON

**ΤΡΕΞΕ,
ΑΛΕΞ ΚΡΟΣ**

Μετάφραση: Μαρία Κωνσταντέα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL
ΦΕΙΔΙΟΥ 18, 106 78 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.360.9438 - 210.362.9723
www.bell.gr

Τίτλος πρωτοτύπου: *Alex Cross, Run*

Copyright © 2013 by James Patterson

This edition published by arrangement with

Little, Brown and Company, New York, New York, USA

All rights reserved

Για την ελληνική γλώσσα:

© 2015 ΧΑΡΛΕΝΙΚ ΕΛΛΑΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΒΕΕ

Μετάφραση: Μαρία Κωνσταντέα

Επιμέλεια: Κατερίνα Ασήμου

Διόρθωση: Κυριάκος Μιχελόγκωνας

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Άγγελος Αναστασιάδης

Το βιβλίο αυτό είναι έργο μυθοπλασίας. Τα ονόματα, οι χαρακτήρες, οι τοποθεσίες και τα περιστατικά είτε είναι προϊόν της φαντασίας του συγγραφέα είτε χρησιμοποιούνται κατά τρόπο μυθιστορηματικό. Οποιαδήποτε ομοιότητα με πραγματικά πρόσωπα, εν ζωή ή όχι, γεγονότα, τοποθεσίες, ιδρύματα ή επιχειρήσεις είναι εντελώς συμπτωματική.

Απαγορεύονται η αναδημοσίευση και αναπαραγωγή –ολική, μερική ή περιληπτική–, η κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του κειμένου με οποιονδήποτε τρόπο –μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλων– χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη, σύμφωνα με το Νόμο 2121/1993 και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

ISBN 978-960-507-084-7

BELL BEST SELLER - ΤΕΥΧΟΣ 1084

Για τον συγγραφέα

Ο Τζέιμς Πάτερσον είναι ένας από τους δημοφιλέστερους συγγραφείς όλων των εποχών. Από το 1976, οπότε τιμήθηκε με το βραβείο Έντγκαρ για το πρώτο του μυθιστόρημα, μέχρι σήμερα, οι πωλήσεις των βιβλίων του έχουν ξεπεράσει τα τριακόσια εκατομμύρια αντίτυπα. Η σειρά μυθιστορημάτων του με ήρωα τον ντετέκτιβ Άλεξ Κρος είναι η πιο επιτυχημένη αστυνομική σειρά των τελευταίων δεκαετιών παγκοσμίως. Δύο από τα βιβλία της, τα *Και Ήρθε Μια Αράχνη* και *Φίλα τα Κορίτσια*, έχουν μεταφερθεί στον κινηματογράφο με πρωταγωνιστή τον Μόργκαν Φρίμαν. Γράφει επίσης την πασίγνωστη σειρά «Γυναικεία Λέσχη Φόνων», που διαδραματίζεται στο Σαν Φρανσίσκο, καθώς και μεμονωμένα μυθιστορήματα και περιπέτειες για εφήβους. Ο συγγραφέας διαθέτει πολύ μεγάλα ποσά κάθε χρόνο για φιλανθρωπικούς σκοπούς και ιδιαίτερα για την καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού. Ζει στη Φλόριντα με την οικογένειά του. Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε τον ιστότοπό του, jamespatterson.com

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πέθανε Νέος και Άσε Ένα
Όμορφο Πτώμα Πίσω Σου

Ένα

Δε μου τυχαίνει κάθε φορά που χτυπάω μια πόρτα να μου ανοίγει μια γυμνή κοπέλα.

Μη με παρεξηγήσετε· με είκοσι χρόνια δουλειάς στην αστυνομία, μου έχει τύχει. Απλώς, όχι τόσο συχνά.

«Είστε οι σερβιτόροι;» ρώτησε η συγκεκριμένη κοπέλα. Είχε μια λαμπερή αλλά κενή έκφραση στα μάτια της που μου έλεγε πως είχε πάρει έκσταση, και μου ῥχόταν κι η μυρωδιά χόρτου από μέσα. Επίσης ακουγόταν δυνατή μουσική, από εκείνα τα ανελέητα τέκνο κομμάτια που θα με έκαναν να κόψω τις φλέβες μου αν αναγκαζόμουν να τα ακούσω για πολλή ώρα.

«Όχι, δεν είμαστε οι σερβιτόροι», είπα και της έδειξα το σήμα μου. «Αστυνομία. Και πρέπει να φορέσετε κάτι αμέσως».

Δεν πτοήθηκε καθόλου. «Υποτίθεται ότι θα ήταν οι σερβιτόροι», είπε χωρίς να απευθύνεται σε κανέναν συγκεκριμένα. Μου προκαλούσε θλίψη και αηδία ταυτόχρονα. Αυτή η κοπέλα φαινόταν να μην έχει τελειώσει καν το λύκειο και οι άντρες που είχαμε έρθει να συλλάβουμε θα μπορούσαν να έχουν την ηλικία του πατέρα της.

«Ψάξτε τα ρούχα της πριν τα φορέσει», είπα σε μια από τις γυναίκες αστυνομικούς της ομάδας κρούσης. Εκτός από μένα υπήρχαν πέντε ένστολοι αστυνομικοί, ένας εκπρόσωπος των Υπηρεσιών Πρόνοιας για το Παιδί και την Οικογένεια, τρεις ντετέκτιβ από το Τμήμα Δίωξης Εμπορίας Ανθρώπων και τρεις

ακόμα από τη Δεύτερη Περιφέρεια –ανάμεσά τους, ο φίλος μου Τζον Σάμπσον.

Η Δεύτερη Περιφέρεια είναι η Τζόρτζια –όχι συνηθισμένος χώρος δράσης για το Τμήμα Εμπορίας Ανθρώπων. Το λευκό πλινθόκτιστο σπίτι της Εν Στρητ όπου μόλις είχαμε φτάσει ήταν χαρακτηριστικό της γειτονιάς και πρέπει να άξιζε πάνω από πέντε εκατομμύρια δολάρια. Ήταν νοικιασμένο και το είχε προπληρώσει για έξι μήνες ένας μεσάζοντας, αλλά η διαδρομή των εγγράφων μάς είχε οδηγήσει στο δόκτορα Ελάιτζα Κριμ, έναν από τους πιο περιζήτητους πλαστικούς χειρουργούς της Ουάσινγκτον. Απ' όσα μπορέσαμε να καταλάβουμε, ο Κριμ δι-οχέτευε κεφάλαια για την οργάνωση αυτών των σεξ-πάρτι και ο συνεργάτης του στις βρομοδουλειές, ο Τζος Μπέργκμαν, φρόντιζε να βρίσκει τα κορίτσια.

Ο Μπέργκμαν ήταν ιδιοκτήτης του Καπ Σίτι Ντολς, ενός νόμιμου πρακτορείου μοντέλων σε ένα γραφείο της Εμ Στρητ, με βαθιές διασυνδέσεις –όπως λεγόταν– στο παράνομο εμπόριο σάρκας. Κάποιοι ντετέκτιβ στο Τμήμα ήταν απόλυτα σίγουροι πως, καθώς ο Μπέργκμαν διηύθυνε το νομιμοφανές πρακτορείο του με το ένα χέρι, με το άλλο προωθούσε στριπτιζούδες, συνοδούς της μιας βραδιάς, μασέζ και επίδοξες πορνοστάρ. Απ' όσο μπορούσαμε να καταλάβουμε, το σπίτι ήταν γεμάτο από «επίδοξες» εκείνη τη στιγμή και όλες φαίνονταν να είναι γύρω στα δεκαοχτώ. Πάνω κάτω. Με έμφαση στο κάτω.

Δεν έβλεπα την ώρα να τσιμπήσω αυτά τα δυο καθάρματα.

Σύμφωνα με τους αστυνομικούς που είχαν αναλάβει την παρακολούθηση, ο Κριμ και ο Μπέργκμαν βρίσκονταν στις εφτά εκείνο το βράδυ στο Μίνιμπαρ, στο κέντρο της πόλης, και στις εννιάμισι είχαν σκάσει μύτη σ' αυτό εδώ το σπίτι. Τώρα το θέμα ήταν απλώς να τους ξετρυπώσουμε.

Πέρα από τον προθάλαμο της εισόδου, το πάρτι βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη. Το κυρίως χολ και το σαλόνι ήταν κατάμεστα. Από τη μια έπιπλα σε στυλ βασιλίσσας Άννας και ξύλινα

δάπεδα παντού, κι από την άλλη μισοντυμένα, μαστουρωμένα πιτσιρίκια που χόρευαν στο ρυθμό της μουσικής κι έπιναν από πλαστικά κυπελλάκια.

«Θέλω να τους περιορίσετε όλους εδώ στο χολ», φώναξε ο Σάμπσον σε κάποιον ένστολο. «Έχουμε ένταλμα έρευνας, οπότε αρχίστε την έρευνα. Ψάχνουμε ναρκωτικά, μετρητά, λογιστικά βιβλία, ατζέντες με ραντεβού, κινητά τηλέφωνα, οτιδήποτε. Και κλείστε αυτή την αναθεματισμένη τη μουσική!»

Αφήσαμε τη μισή ομάδα να ελέγχει το μπροστινό μέρος του σπιτιού και οι υπόλοιποι πήγαμε στο πίσω μέρος, όπου διαδραματίζονταν άλλα ωραία.

Στην ανοιχτή κουζίνα φαινόταν να διεξάγεται ένα ενθουσιώδες παιχνίδι στριπ πόκερ στην τεράστια μαρμάρινη νησίδα. Πέντ' έξι γεροδεμένοι άντρες και καμιά δεκαριά κοπέλες, ντυμένες μόνο με τα εσώρουχα, στέκονταν τριγύρω κρατώντας τραπουλόχαρτα, πίνοντας και κάνοντας πάσα τσιγαριλίκια ο ένας στον άλλο.

Ορισμένοι από αυτούς σκόρπισαν μόλις μπήκαμε. Κάποιες κοπέλες έβαλαν τις τσιρίδες και προσπάθησαν να το σκάσουν, αλλά είχαμε ήδη αποκλείσει κάθε έξοδο.

Επιτέλους, κάποιος έκλεισε τη μουσική.

«Πού είναι ο Ελάιτζα Κριμ και ο Τζόσουα Μπέργκμαν;» ρώτησε ο Σάμπσον την παρέα στην κουζίνα. «Ο πρώτος που θα απαντήσει ειλικρινά θα αφεθεί ελεύθερος».

Μια κοκαλιάρα κοπέλα με μαύρο δαντελωτό σουτιέν και κοντοκομμένο τζιν σορτσάκι έδειξε προς τη σκάλα. Από το μέγεθος του στήθους της σε σχέση με το υπόλοιπο σώμα της, μάντεψα πως είχε ήδη γευτεί το νυστέρι του δόκτορα Κριμ τουλάχιστον μία φορά.

«Εκεί πάνω», είπε.

«Τσούλα», μουρμούρισε κάποιος.

Ο Σάμπσον μου έκανε νόημα με το δάχτυλο να τον ακολουθήσω και προχωρήσαμε προς τη σκάλα.

«Μπορώ να φύγω τώρα;» ρώτησε η κοπέλα με το σορτσάκι.
«Να δούμε πρώτα αν λες αλήθεια», απάντησε ο Σάμπσον.

Όταν φτάσαμε στο διάδρομο του επάνω ορόφου, ήταν άδειος. Το μοναδικό φως προερχόταν από μια ηλεκτρική λάμπα θυέλλης σε ένα γυαλιστερό τραπέζι-αντίκα κοντά στα σκαλιά. Στους τοίχους υπήρχαν πίνακες με σκηνές ιππασίας και στο πάτωμα ένα μακρόστενο ανατολίτικο χαλί που έφτανε μέχρι μια κλειστή δίφυλλη πόρτα στο πίσω μέρος του σπιτιού. Ακόμα κι από δω που στεκόμουν ακουγόταν μουσική από την άλλη πλευρά. Της παλιάς σχολής, αυτή τη φορά: Τόκινγκ Χεντς, «*Burning Down the House*».

Προσέχετε, μπορεί να πάρετε αυτό που θέλετε,
Ωραία μου μωρά. Είμαι παράξενος αλλά όχι άγνωστος.

Άκουγα επίσης γέλια και δύο αντρικές φωνές.

«Έτσι μπράβο, γλυκιά μου. Λίγο πιο κοντά. Και τώρα κατέβασέ της το σλιπάκι».

«Ναι, αυτό είναι που λένε όλα τα λεφτά!»

Ο Σάμπσον με κοίταξε σαν να ήθελε να κάνει εμετό ή να σκοτώσει κάποιον.

«Έλα να ξεμπερδεύουμε», είπε, και προχωρήσαμε στο διάδρομο.